

503. Krisztus a sírbolt foglya volt

Vad Péter Zsigmond

1. Krisz - tus a sír - bolt fog - lya volt,
Am har - mad - nap fel - tá - ma - dott,
Szen - ved - ve bün - te - té - sünk',
É - le - tet nyer - ve - né - künk.
Jer - tek, hát mind ör - vend - jünk,

4
Az Úr - nak így é - ne - kel - jünk: Ó, há - la, hal - le - lu - ja!
Ha - le - lu - ja!

2. Senki sem volt, ki a halált Meghódoltatta volna. Mert minden ember bűnben járt, S ránk szakadt bűnünk zsoldja.
Így lett úrrá a halál, Előtte senki meg nem áll, Uralkodik fölöttünk. Halleluja!

3. Jézus a mi helyünkre állt, Ember lett Ég Fiából. A bűnt legyőzve, a halált Megfosztotta jogától. Bár még látjuk a halált, Minékünk az már mit sem árt, Hisz nincs fullánkja többé. Halleluja!

4. Ilyen bajvívás nem volt még: Küzdött halál és élet, Mígnem a Halál erején Az Élet győztessé lett. Az ige valóra vált: Krisztus halála a halált Elnyelte, megcsúfolta. Halleluja!

5. Ímé, a Húsvéti Bárány, Kit Isten rendelt régen: Ott fenn, a magas keresztfán Ég szeretet tüzében. Ajtónkon vére a jel, S ha hitünk reá mutat fel, Az Öldöklő nem bánthat. Halleluja!

6. Teljes szívünkből vigadjunk Legszentebb ünnepünkön, Mert ma erre virradhattunk: Krisztus a nap egünkön. Kegyelme mint napsugár A szívünkben ott ragyog már, S a bűn éjének vége. Halleluja!

7. Ó, húsvét édes Kenyere, Mely új életre táplál! Régi kovásznak nincs helye Kegyelem asztalánál! Krisztus: égi eledel, A lelkünk' ez üdíti fel, A hit csak ettől éled! Halleluja!

